

Maanedsoversigt over Plantesygdomme.

291. — Juli 1947.

Der blev for Juli Maaned modtaget Beretninger fra 78 Medarbejdere, og endvidere blev der besvaret 886 Forespørgsler.

SYGDOMME PAA LANDBRUGSPANTER. KORN OG GRÆSSER.

Udspærrede, aabne Blomster hos Byg synes at have været almindelige, og der modtoges 24 Forespørgsler om denne Foreteelse. I Akse-
ne var mange Blomster gølge, og hos flere Blomster ragede Griflen stærkt frem af Avnerne. Den Slags Blomstring kendes hos flere Bygsorter, men ses ikke hvert Aar, hvorfor man maa formode, at den i visse Aar udløses af særlige Vækstkaar. Det skal oplyses, at Vækststoffer til Bekæmpelse af Ukrudt i visse Tilfælde kan være Aarsag til et noget lignende Udseende hos Byg.

Stinkbrand (*Tilletia caries*) blev saa godt som ikke iagttaget i de faa Hvedemarker, der blev levnet fra Vinteren; sjældne og svage Forekomster blev iagttaget i Sydsjælland (P. Grøntved).

Sortrust (*Puccinia graminis*) blev ikke konstateret.

Kronrust (*Puccinia lolii*), svage Angreb blev enkelte Steder iagttaget paa sent saaet Havre (H. E. Jensen, Hillerød); i Nærheden af Korsved var Marken helt rødbrun (O. Møller Larsen, Sorø; Erik Knudsen, V. Sottrup).

Goldfodsyge foraarsaget af Hvededræbersvamp (*Ophiobolus graminis*) blev iagttaget hos Vintersæd, men Angrebene synes at have været faa og meget svage.

Hos Vaarsæd synes noget lignende at gælde, idet der af ialt 78 Beretninger i de 51 skrives om intet eller ubetydeligt Angreb, i 16 om sjældne, hvoraf 14 svage og 4 stærke og i 9 om almindelige Angreb, hvoraf 7 svage og 2 stærke Angreb. I Næstved- og Roskildeegnen synes svage Angreb at have været ret udbredte i Byg (P. Grøntved og M. Greve), og i Sorøegnen er konstateret et stærkt Angreb i Byg efter Hvede. Ved Hillerød fandtes et stærkt Angreb i Byg, men ikke i den Del af Marken, der var dybpløjet og efter Hør (H. E. Jensen).

Knækkefodsyge forårsaget af Øjepletsvamp (*Cercospora herpotrichoides*) synes at være godartet baade hos Vinter- og Vaarsæd, og der skrives blot om ganske enkelte Angreb. Knækkede Rugstraa blev konstateret i Vendsyssel og paa Djursland, men det er næppe Knækkefodsyge, der er Aarsag til disse.

BÆLGPLANTER.

Sneglebælgens Stængelsvamp (*Ascochyta medicaginis*) konstateredes paa 2 indsendte Lucerneprøver fra Fyn.

Borbrist fandtes hos 2 indsendte Lucerneprøver, og Svampen *Stemphylium sarciniforme* hos 3 Lucerneprøver.

Kransskimmel (*Verticillium albo-atrum*) blev blot nævnt i 3 Beretninger: »I en Lucernemark med Frøavl af du Puits findes Angrebet ret udbredt uden dog at være af alvorlig Karakter« (Asger Larsen, Aarslev Forsøgsstation), »Meget ondartet udbredt, findes i de fleste ældre Lucernemarker« (Wraa-Jensen, Skælskør), og »Spredte Angreb, men ikke saa slemt som sidste Aar« (Sv. E. Sørensen, Maribo).

BEDEROER.

Lynskade iagttoges hos 2 indsendte Prøver, hvor Roerne viste den ejendommelige, kamrede Inddeling.

Gule Blade som Følge af Forstyrrelser i Næringsoptagelse synes ikke at være fremherskende. Af ialt 78 Beretninger skrives i 59 om intet eller ubetydeligt af denne Foreteelse, samt i 13 om sjældne og i 6 om almindelige Angreb, og blandt disse var blot 2 stærke Angreb.

Lyspletsyge (Manganbrist) omtales i 5 Beretninger med stærke Angreb (Rs. Sørensen, Fjerritslev; H. P. Nielsen, Bjerringbro; Arne Hansen, Bogense; H. Jensen, Lammefjorden, og Sv. E. Sørensen, Maribo). »I et enkelt Tilfælde blev Roerne stærkt svedet af 2 % Mangansulfatopløsning; muligvis er den stærke Varme Aarsag til Svidningen« (H. Jensen, Lammefjorden).

Virus-Gulsot. Af ialt 78 Beretninger skrives i 58 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 17 om sjældne — hvoraf 14 svage og 3 stærke og i 3 om stærke Angreb — hvoraf 2 svage og 1 stærkt. Sygdommen er næppe endnu stærkt fremme, omend den er iagttaget adskillige Steder, saaledes ved Forsøgsstationerne: Jyndeved, Askov, Blangstedgaard og Tystofte. Fra Lolland skrives: »Ved en overfladisk Betragtning findes Sygdommen ikke. Men svagt angrebne Planter dukker nu op i flere og flere Marker; enkelte stærkt angrebne Planter kan findes« (O. J. Olesen, Rødby-Maribo).

KAALROER, KAAL O. A. KORSBLOMSTREDE.

Kaalbrok (*Plasmodiophora brassicae*). Af ialt 78 Beretninger skrives i 25 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 43 om sjældne — hvoraf 20 svage og 23 stærke Angreb og i 10 om almindelige — hvoraf 7 svage og 3 stærke Angreb. Sygdommen synes i Aar at være mere hyppig end sædvanlig, og stærke Angreb kan findes. Om Aarsagen hertil skrives i Beretningerne: Uforsigtighed med Sædsiftet, Markmøddinger, Kulepladser,

Ajle med Smitstof, hyppig Dyrkning af Sennep, Jordfygning og andre, hvoraf kan nævnes: »Enkelte stærke Angreb, hvor Omsaaning af Græsmarker m.m. har gjort Sædskiftet unormalt« (P. Trosborg, Brande), »Aarsagen er sikkert den, at Bederoearealet er blevet mindre, saa at man paa disse Steder faar Kaalroer 2 Gange i Omdriften« (Magnus Poulsen, Lunde J.) samt »Kaalmark (Rødkaal) fuldstændig ødelagt. I Marken havde der været Kaal og andre Havesager i en Aarrække« (Arne Hansen, Børgense).

KARTOFLER.

Lynskade blev konstateret i adskillige Egne: »De talrige Uvejr med Torden i Løbet af Sommeren har i ikke saa faa Tilfælde givet Lynskade paa Kartoffler og Roer. Skaderne er naturligvis ringe, den største Plet var paa ca. 60—70 m²« (Ingemann Jensen, Frederikssund). Lignende Skade er iagttaget af M. Greve, Roskilde, og der modtoges endvidere to Prøver med Lynskade.

Lyspletsyge (Manganbrist) konstateredes paa 2 indsendte Prøver samt ved Aalestrup: »Ret stærke Angreb ses hist og her« (Jens Tarp).

Kaliumbrist synes i Aar at have været mere fremtrædende hos Kartoffler end sædvanligt. Der modtoges i Maanedens Løb 11 Prøver til Undersøgelse, og i Beretningerne skrives der om Kaliumbrist af Sv. E. Sørensen, Maribo, og Jens Tarp, Aalestrup.

Bladrullesyge. Af ialt 78 Beretninger skrives i 10 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 28 om sjældne Angreb — hvoraf 22 svage og 6 stærke samt i 40 om almindelige Angreb — hvoraf 29 svage og 11 stærke. Sygdommen synes i Aar tilsyneladende at være svagere end sidste Aar, og der skrives i flere Beretninger, at Grunden hertil antagelig maa søges i, at flere og flere Dyrkere bruger kontrollerede Læggekartofler. Men der tvivles ogsaa paa, at dette er den eneste Aarsag: »Angrebene meget svage i 1947 — mod tidligere Aar. Udskiftningen til Fremavlskartofler er ikke i Stand til at give denne Forandring alene« (J. J. Jakobsen, Grindsted), og »Mange Marker er blevet forsynet med nyt og bedre Materiale, men alligevel er der sikkert en Forskydning til mindre Virus i Læggekartofler af Avl 1946« (A. P. Aidt, Viborg). Stærke Angreb synes især at være konstateret i Sorterne: Alma, Birgitta og Brønderslev (R. Sørensen, Fjerritslev; Jens Tarp, Viborg; W. Østergaard, Hadsten); »af de Sorter Foderkartofler, der mere sjældent kontrolleres i Marken, forekommer dog endnu Marker med 10—20 % tydelig Bladrullesyge« (P. Trosborg, Brande); men selv i kontrollerede Kartoffler kan undertiden findes ret stærke Angreb (N. Engvang Hansen, Allingaabro; Aage Madsen, Store Heddinge).

Mosaiksyge. Af ialt 78 Beretninger skrives i 11 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 22 om sjældne Angreb — hvoraf 17 svage og 5 stærke og i 45 om almindelige Angreb — hvoraf 33 svage og 12 stærke. Mosaiksyge skønnes ogsaa som Helhed at være svagere end i de nærmest foregaaende Aar, og som ved Bladrullesyge menes Aarsagen hertil navnlig at være Brug af kontrollerede Læggekartofler: »Kartoffel-Fremavls-

arbejdet har skabt stigende Interesse for Bekæmpelsen« (Nørgaard Pedersen, Rønde).

Kartoffelskimmel (*Phytophthora infestans*). Af ialt 78 Beretninger skrives i 43 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 26 om sjældne Angreb — hvoraf 22 svage og 4 stærke og i 9 om almindelige Angreb — hvoraf 1 svagt og 8 stærke. De første Meddelelser om Skimmel kom ret sent, nemlig umiddelbart før Midten af Månedens, og første Sprøjtevarsel udsendtes 18. Juli. Angrebene var svage og bredte sig langsomt paa tidlige Sorter som Bintje og King Edward, og saaledes var Stillingen endnu ved Månedens Slutning, dog med et Par enkelte svage Angreb paa Alpha. De primære Angreb synes da i Forhold til 1946 at have været yderst godartede og sene. Spredning af Skimmel sker øjensynligt meget langsomt, men da Smitten er til Stede i et stort Antal Marker, kan gunstige Kaar for Svampen meget hurtigt ændre dette Billede.

Kartoffel-Bladpletsyge (*Alternaria solani*). Af ialt 78 Beretninger skrives i 49 om intet eller ubetydeligt Angreb, i 23 om sjældne Angreb — hvoraf 22 svage og 1 stærk og i 6 om almindelige Angreb, alle svage. Svage Angreb findes som sædvanligt hos tidlige og middeltidlige Sorter; der skrives dog ogsaa om Angreb paa Alpha (Jens Tarp, Aalestrup). Sprøjtning synes ikke altid at kunne hæmme Svampens Vækst, der dog kan have været til Stede paa Bladene før Sprøjtning: »Den findes ogsaa i Marker, som er sprøjtet mod Kartoffelskimmel« (H. E. Jensen, Hillerød).

Kartoffel-Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*) omtales i 2 Beretninger med stærke Angreb og almindelig (J. Lindegaard, Korinth; Aage Buchreitz, Ribe).

Kartoffelskurv (*Actinomyces scabies*), om denne er modtaget en enkelt Beretning, der tyder paa, at vi kan vente stærke Angreb: »Kartoffelskurv er meget almindelig i Aar; det stærke Angreb hænger utvivlsomt sammen med det tørre Vækstaar. I min egen Have er der betydeligt mere Skurv end sædvanligt, og Reaktionstallet er det samme. Jeg har i en Mark lagt Mærke til, at hvor Kartofflerne er vandet, er der ingen Skurv, men hvor der ikke blev vandet, er der megen Skurv« (J. J. Jakobsen, Grindsted).

Sortbensyge (*Bacillus phytophthorus*). Der skrives om 3 sjældne Angreb — hvoraf 1 svagt og 2 stærke samt 4 almindelige Angreb — hvoraf 2 svage og 2 stærke. »I Aar er der visse Tilfælde, hvor Sygdommen synes at være opformeret i Kuler, der har taget Frostskade« (Nørgaard Pedersen, Rønde). Om anden Form for Smittespredning, antagelig ved Saar, skrives: »Meget almindelig, især dersom der er brugt Kartoffel-læggemaskine« (Aage Buchreitz, Ribe). Angrebene synes dog ingenlunde at være saa stærke som i 1946.

INDUSTRIPLANTER.

HØR.

Virussyge (*Colletotrichum lini*) konstateredes paa indsendt Hørprøve. (H. Pontoppidan, Nykøbing F.).

TOBAK.

Kaliumbrist var meget stærk paa indsendte Blade, hvis Rande var helt visne (N. Mariegaard, Haarby).

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPLANTER.

Besvarelse af 34 af de udsendte Skemaer har givet nedenstaaende Resultat:

Sygdomme paa Havebrugsplanter	Intet Angreb	Angreb ikke almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Frugtfald paa Æble.....	1	2	2	18	10
Æbleskurv.....	7	19	1	8	0
Pærskurv.....	9	19	0	8	0
Løgskimmel, Skalotter.....	0	6	4	15	7
Løgskimmel, Kepaløg.....	4	4	1	10	0
Selleri-Bladplet.....	4	7	2	11	6

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Haglvejr har foraarsaget alvorlig Skade i flere Frugtplantager, der foreligger Indberetninger herom fra Maribo Amt og Hornsherred (Sander Nielsen, Gerda Mayntzhusen). Desuden har vi hørt om et meget ondartet Tilfælde i Nordsjælland, hvor mange Træer kom til at staa praktisk talt bladløse.

Frugtfald paa Æble er, som det ses af Skemaet, almindeligt og ofte betydeligt, men synes at være ret varierende Landet over. Nogle karakteristiske Indberetninger skal anføres: Fra Fyn og Sjælland skrives, at der i adskillige Tilfælde har været lidt rigeligt Fald bl. a. af Pederstrup, værst synes det at være i Plantninger med lidt forsultne Træer (Hans Engsbros). I Roskilde Amt er næsten alle Æblerne faldet i de fleste Haver uden Æblehvepsens Hjælp, hvilket maa skyldes daarlig Befrugtning trods god Blomstring, det synes som om Frugtfaldet er mindst langs Kysterne (Gerda Mayntzhusen). Fra Maribo Amt skrives, at Frugtfald forarsaget af Tørke og manglende Befrugtning har været forholdsvis ringe. Da Frugtsætningen sjældent har været overvældende, har det naturlige Frugtfald for det meste overflødiggjort Udynding (Sander Nielsen). I Holbæk Amt er Frugtfaldet i Aar ringe — ofte lig Nul (Henrik Nielsen). I Sønderjylland har Frugtfaldet været meget stærkt de fleste Steder hen i Juli Maaned. Fra Erhvervsplantninger paa Fyn og i Jylland skrives, at Frugtfaldet har været meget varierende, nogle Steder har det kostet mere end ønskeligt (Sv. J. Jørgensen). I Haver i Jylland

er det ikke slemt, men der er de fleste Steder heller ikke meget at falde af (Bodil Friis Nielsen). I Salling og Fjends Herred har Frugtfaldet været normalt og er ingen Steder af Betydning for Høstens Størrelse, idet kun overbelastede Træer har kastet en Del Frugter (Frode Olesen). Ved Fuglebjerg tillægges Tørken Skylden. Jorden var tør en Meter ned, da Regnen kom; Bierne har været flittige i Blomstringstiden (N. Flensted Andersen).

Æbleskurv (*Fusicladium dendriticum*) er stadig sjælden, men har dog begyndt at vise sig, saa med et fugtigt Efteraar kan den endnu naa at blive af Betydning paa de sildige Sorter. Æblerne synes at ville blive tidligt modne i Aar, hvilket vil formindske Skurvens Chancer, sikker maa man dog ikke føle sig, men stadig være paa Vagt og om fornødent sprøjtet eller pudre. Selvom Skurven er saa mild i Aar, saa kan der dog ses Forskel paa behandlede og ikke behandlede Træer, der skrives f. Eks. fra Varde-Esbjergegnen, at mindre Skurvpletter nu ofte ses baade paa Æble og Pære, naturligvis særlig hvor Sprøjtninger er mangelfuld, og fra Roskilde Amt skrives, at Skurven kun findes, hvor Sprøjtningen er forsoomt, men der er dog kun svage Angreb (Gerda Mayntzhusen). Fra Erhvervsplantninger paa Fyn og Sjælland skrives, at Skurven er begyndt at stikke Hovedet frem adskillige Steder, bl. a. er der set et ret ondartet Angreb paa Graastener et Sted, hvor der kun har været pudret efter Blomstringen, ellers er der i det hele kun lidt Skurv (Hans Engsbro).

Forskellen paa Æbleskurven i Aar og i Fjor fremgaar med al ønskelig Tydelighed af Skemaet, medens der i Aar ikke er en eneste Indberetning, der har sat Kryds ved Rubrikken: »stærke Angreb almindelige«, var der ikke mindre end 27, der satte Kryds her i Fjor.

Pæreskurv (*Fusicladium pirinum*) er, som det tydeligt ses af Skemaet, ligesom Æbleskurv sjælden i Aar. Fra Fuglebjerg skrives meget karakteristisk: »ikke engang Bonne Louise er angrebet (Flensted Andersen). Fra Fyn og Sjælland skrives dog i en Indberetning, at der i Maanedens Løb er set lidt Skurv paa Bonne Louise og Charneu (Hans Engsbro). I Maribo Amt er der i de sidste Dage set mere udbredte Angreb paa de tidligt modne Sorter og Bonne Louise (Sander Nielsen, J. Klarup Hansen). Fra Jylland skrives, at Pæreskurv er noget mere udbredt end Æbleskurv, men dog for intet at regne mod i 1946 (Lars Hansen).

Kræft (*Nectria galligena*) bliver ogsaa holdt tilbage i Aar, eller maaske rettere, Træerne faar en Chance for at vokse fra Kræftangrebet, der skrives fra Haver i Jylland, at Graastener, der var fuldstændigt opgivet og reduceret til et Par Pinde, skyder kraftigt og staar friske og sunde, som om de aldrig havde fejlet noget (Bodil Friis Nielsen).

Gul Monilia (*Monilia fructigena*) har begyndt at vise sig saavel paa Æble, mest paa »ormstukne Æbler«, som paa Pære og Blomme, og om Angreb paa Surkirsebær skrives, at den sidste Tids »Lurevej« har givet Angreb, naturligvis særlig i de revnede Kirsebær (Agnes Værløse).

Kirsebærskurv (*Fusicladium cerasi*) er den eneste Skurvart, der har optraadt af Betydning paa Frugttræer, der skrives fra Stevns-Fakse-

egnen, at i de senere Aar har Kirsebærskurven bredt sig mere og mere paa Kirsebærrene — baade paa Skyggemorel og Stevnsbær. De fleste Steder er der noget Angreb, og jeg har set enkelte Steder, hvor over Halvdelen af Bærrene var ødelagt. Der har tilsyneladende været god Virkning af Sprøjtning før og efter Blomstringen (Philip Helt). Fra Slagelse-Skælskøregnen skrives, at Skurven er ret udbredt paa Surkisebær i Aar (A. Sauer). I denne Forbindelse er det paa sin Plads at gøre opmærksom paa, at Bordeauxvædske og andre Kobbermidler, i det mindste naar de bruges flere Gange efter Blomstringen, kan hæmme Bærrenes Udvikling betydeligt. Kirsebærskurven bør skænkes mere Opmærksomhed baade med Hensyn til dens Optræden og til Bekæmpelse, saa der kan blive lavet Sprøjtningforsøg med den.

Solskoldning er set saavel paa Pæreblade som paa Æblefrugter og i særlig Grad paa Stikkelsbær, hvor lige i Begyndelsen af Maaneden mange Bær fik et indfaldent Parti paa Solsiden og faldt af.

Visne Hindbær, d. v. s. Hindbær som hen mod eller i Bærmodningstiden visner, har været et ret almindeligt Fænomen. Aarsagen hertil er som Regel Hindbær-Stængelsyge (*Didymella applanata*) i Forbindelse med Tørke. Stængelsygen svækker Hindbærrene, især ved at hæmme Vandtransporten op i dem, men er Vækstforholdene gode, kommer denne Svækkelse ikke til at betyde noget videre; er det derimod tørt, faar Hindbærrene brune Bladrande og visner ofte helt. Tilførsel af klorholdig Gødning kan ogsaa foraarsage, at Bladene faar brune Rande.

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors uvae*) er, som allerede anført i Oversigten for Juni, alvorlig i Aar. Fra Holbæk meldes om et ret kraftigt Angreb paa Ribs (Henrik Nielsen).

KØKKENURTER.

Løgskimmel (*Peronospora destructor*) ses en Del paa Skalotter, hvor Smitten nok i de fleste Tilfælde stammer fra smittede Sætteløg, men paa Grund af det tørre Vejr er Sygdommen ikke blevet saa udbredt, som Tilfældet ofte har været. Der skrives f. Eks. fra Næstved, at lige efter Regnen først i Maaneden var der en Del Angreb, men disse ebbede ud samtidig med, at det igen blev varmt og tørt (M. E. Elting). Paa Kepaløg synes der at være noget mindre Skimmel end paa Skalotter, værst er det, hvor Kepaløgene har staaet lige ved Siden af primært smittede Skalotter. Kepaløgene staaar ofte daarligt, men dette skyldes for en meget stor Del daarlig Spiring i Foraaret og Angreb af Fluelarver.

Selleri-Bladpletsyge (*Septoria api*) er ret udbredt, der skrives f. Eks. fra Jylland: »Trods det gode Vejr har jeg de sidste 14 Dage set meget slemme Angreb, jeg tror, at Tørken er medskyldig — Toppen »sover« for meget om Dagen« (Lars Hansen). Fra Roskilde Amt skrives, at Angrebet er almindeligt, men ikke særlig stærkt, de fleste af Haveselskabets Medlemmer er efterhaanden indstillet paa, at det er nødvendigt at sprøjte for denne Sygdom (G. Mayntzhusen), og fra Odense skrives, at hvor der ikke er sprøjtet med Bordeauxvædske i Bænk eller

paa et tidligt Stadium, ses ofte ret stærke Angreb nu. Bordeauxvædske ser ikke ud til at have særlig god Virkning paa nuværende Stadium (Johs. Kortegaard). Dette falder godt i Traad med den daarlige Virkning, der ofte tidligere er set af Bordeauxvædske, naar Sprøjtningen først paabegyndes efter, at Angrebet er blevet kraftigt.

Brune Rødder paa Tomater angives som forholdsvis godartede i Aar (Lars Hansen).

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*) er ligeledes forholdsvis godartet i Jylland, formentlig fordi det blev fint Vejr kort Tid efter Udplantningen (Lars Hansen). Fra den øvrige Del af Landet har vi kun en enkelt Indberetning, hvor der skrives, at der paa Grund af Maksimalprisen, der er den samme som i 1943, ofres for lidt Brændsel og Arbejde paa at holde Løvet sundt og faa Frugten velsmagende.

Bakterie-Bladpletsyge (*Bacterium lachrymans* ???) paa Agurk. Midt i Juli Maaned kom der pludseligt med næsten hver Post Prøver med syge Agurkblade til Statens plantepatologiske Forsøg, dette fortsatte i knapt to Uger og holdt derpaa op. De tilsendte Agurkblade havde talrige brune Bladpletter, der ved alvorlige Angreb faldt ud, saa Bladene kunde blive fuldstændig lasede, som om de havde været udsat for Haglvejr. Holdtes Bladene op mod Lyset, saas en tydelig vanddrukken Rand uden om Pletterne; herved skelnes Pletterne fra de Bladpletter, som skyldes Svampen *Sporodesmium pluriseptatum*, og som er saa almindelige paa Frilandsagurker. Disse Svampepletter skelnes tillige fra Bakteriepletter ved, at der under fugtige Forhold findes en mørk, næsten fløjlsagtig Belægning paa Pletterne. Det er som Regel ikke før i August, at disse Svampepletter optræder af Betydning, de har i Aar begyndt at vise sig sidst i Juli.

Det viste sig, at Bakterie-Bladpetterne fandtes paa forskellige Drue-agurker, paa Sorterne Cavallius, Langelands Kæmpe og Dansk Asie, og at Frøet stammede fra flere forskellige Frøfirmaer.

De indsendte syge Planter stammede fra forskellige Lokalteter paa Sjælland, Fyn, Ærø, Langeland, Lolland og Femø. Nu foreligger der ogsaa Indberetninger om Angreb fra flere Lokalteter i Jylland, saaledes fra Skernegnen, hvorfra der gives en karakteristisk Beskrivelse af Angrebet: »Det ser ud, som om Planterne var svedet af Ajle eller Kunstgødning. Bladene var pjaltede og gennemhullede, som om et Haglvejr var gaaet hen over dem. I Løbet af ca. 14 Dage synes Angrebet at være ovre« (A. Ammitzbøll). Iøvrigt skrives der, at det særlig er i Nordjylland, at der ses mange ondartede Angreb, tilsyneladende værst paa let og tør Jord (Lars Hansen).

I Pletterne fandtes mange Bakterier, og efter Sygdomsbilledet at dømme, ligner Sygdommen meget Angreb af *Bacterium lachrymans*, men det er endnu ikke fastslaaet, om det er denne eller en anden Bakterie, der nu har optraadt her i Landet. *Bacterium lachrymans* er almindelig i Amerika og er ogsaa fundet i England og Tyskland. Der er for nogle Aar siden her i Landet fundet Blade med Bakterier, men Sygdommen blev da

ikke gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse. Saadanne voldsomme Angreb som i Aar har her dog aldrig været. Sygdommen saa meget faretruende ud, der blev flere Steder sprøjtet med Bordeauxvædske. Om Resultatet heraf kan ikke siges noget med Sikkerhed, ganske vist er Angrebet standset, hvor der er sprøjtet, men det er det ogsaa, hvor der ikke er sprøjtet. Et Sted blev to Rækker ikke sprøjtet, fordi Vædsken var sluppet op, da man kom dertil; disse to Rækker var først i August noget stærkere angrebne end de sprøjtede, men ogsaa paa de usprøjtede var den videre Udbredelse standset. Hvordan det vil gaa, hvis det bliver et varmt og fugtigt Efteraar er ikke godt at vide, sandsynligvis vil Angrebet saa blusse op igen.

Fra Udlandet angives det, at *Bacterium lachrymans* overføres med Frøet.

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LANDBRUGSPANTER. KORN OG GRÆSSER.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Der foreligger talrige Indberetninger om Angreb af Betydning. Fra Frederiksborg skrives: »Skønt der kun kommer Havre en Gang i en 7 Marks Drift, er der dog stærke Angreb. Der er Hvede i Sædskiftet« (H. E. Jensen). Fra Sorø: »Enkelte Steder forsvinder Havren fuldstændigt. Det er vanskeligt at udrydde Blandsæden. Landmændene vil ikke tro paa Faren, selvom de ved Markvandring ser Skaden med egne Øjne« (O. Møller Larsen). Fra Sydsjælland: »Angreb af forskellig Styrke er almindelige og i Aar, da Havren ikke er vokset saa stærkt til, ser man usædvanlig mange plettede og ujævne Havreafgrøder, hvor man næsten altid finder Angreb i de daarlige Pletter« (P. Grøntved). Fra Morsø: »Landbrugsafgrødernes værste Skadedyr paa disse Egne er Havreaaalen. Ved en systematisk Undersøgelse af 70 Ejendomme i et enkelt Sogn er der fundet Angreb paa ca. 60 Ejendomme« (Engelhardt Jensen). Fra Rinds Herred skrives derimod: »Trods udbredt Blandsædsdyrkning er Angreb ikke iagttaget« (J. Tarp).

Halmhvepsen (*Cephus pygmaeus*). Der foreligger 10 Indberetninger om iøjnefaldende Angreb. Paa Stevns er set Angreb i mange Byg- og Hvedemarker (O. Thøgersen). Fra Høng skrives: »Angreb almindelige i Byg, men findes ogsaa i Hvede« (Stanley Jørgensen). Om stærke Angreb i Byg skrives fra Haslev. De angrebne Planters Aks staar lige i Vejret og er hvide (B. Munch). Fra Sydsjælland: »Jeg har i Aar i en Del Hvedemarker truffet temmelig stærke Angreb af Halmhvepsen, værre end det plejer at være« (P. Grøntved). Fra Skelskør skrives om meget stærke Angreb, særlig i Hvede, men ogsaa i Byg (Wraae-Jensen). Paa Møn er der set Marker (Hvede), hvor ca. 10 % af Straaene var faldet omkuld (S. A. Pedersen). Fra Lolland-Falster skrives: »Angrebene er udbredt over det meste af Lolland-Falster og findes særlig i Bygmarkerne. De hvide oprette, nødmodne Aks giver stedvis Markerne et rent hvidligt Udseende« (Chr. E. Hansen). Paa Faaborgegn er der iagttaget Angreb

i Byg, Rug og Hvede. Flere Steder var 5—6 % af Straaene knækket (L. Laursen). Paa Odderegnet er fundet usædvanlig stærke Angreb i Bygmarkerne (J. Pedersen). I en Indberetning fra Lolland-Falster gøres opmærksom paa, at en Del af de hvide Aks i Bygmarkerne skyldes Fodsyge (S. E. Sørensen).

BÆLGPLANTER.

Lucerneblad-Galmyggen (*Jaapiella medicaginis*). Fra Malling skrives om et ret stærkt Angreb paa 6 Skp. Land Lucerne (H. Jensen).

BEDER.

Bedelus (*Aphis fabae*). I 54 af de 63 indkomne Beretninger meldes om stærke og oftest usædvanlig ødelæggende Angreb. Ganske særlig er det i Aar gaaet ud over 1. Aars Roerne. Mariehønsene optraadte mange Steder i enormt Antal og bidrog i Forbindelse med Svampeangreb til at gøre Ende paa Hærgningerne. Af de mange Beretninger kan kun følgende citeres. Fra Virumgaard: »Ondartet Angreb i Bederoemarkerne. Paa Valmuer (Opiat) findes talrige Lus, og enkelte Kapsler er forvredne som Følge af Angrebet« (B. Elm). Fra Roskilde: »Bedelus optræder meget ondartet, særlig i sentsaaede Roer til Foderbrug og har i flere Tilfælde næsten totalt ødelagt Bladene og sat Roerne langt tilbage i Vækst. Hvidmelet Gaasefod burde udryddes« (M. Greve). Fra Stevns: »Angreb af Bedelus har i Aar været meget udpræget baade i Frøroemarker og i 1. Aars Roemarker« (A. Simonsen). Fra Samsø: »Har aldrig set saa udbredte og stærke Angreb som i Aar. Ingen Mark er helt fri. Pletvis er Roerne totalt ødelagt. Skaden er betydelig og uoprettelig« (P. Riis Vestergaard). Fra Rødby: »I Løbet af Maanedens sidste Halvdel er Angrebet overalt standset. Antallet af Mariehøns har været usædvanlig stort. Det samme gælder Myrer, der utvivlsomt mange Steder spiller en Rolle som Spredere« (O. J. Olesen). Fra Lolland-Falster: »Store Omraader i Markerne ødelagt. Angrebet stærkt hemmet af de utallige Mariehøns, som viste sig midt i Maaneden. Sidst paa Maaneden var saa godt som alle Lus døde efter Svampeangreb« (Chr. E. Hansen). Fra Faaborg: »I alle Bederoemarker har der været Angreb. Mange Steder er Roerne pletvis helt ødelagt. Takket være Mariehønsene og Svampeangreb er Angrebet nu praktisk talt ovre« (L. Laursen). Fra Haderslev: »Der er i Aar ganske usædvanlig stærke Angreb i næsten hver eneste Roemark. Pletvis ligger Roerne slappe og døende. Man har aldrig set noget lignende« (Fr. Nielsen). Fra Skærbæk: »Aldrig før har der været saa stærke Angreb af Lus som i Aar« (V. Johnsen). Fra Ribe: »Saa voldsomme Angreb har jeg ikke tidligere set i almindelige Roemarker« (A. Buchreitz). Fra Grenaa: »De stærkeste Angreb i Mands Minde i Frøroer og Foderroer« (A. Larsen-Ledet). Fra Vejle: »Frøroer og almindelige Roer sine Steder meget haardt angrebet« (N. C. Stentoft). Fra Aarhus: »Meget stærke, pletvis næsten ødelæggende Angreb paa Foderbeder« (J. Pedersen).

Oldenborrelarver se Diverse.

Skjoldbiller (*Cassida nebulosa*). Billerne og deres Larver er op-

traadt talrigt paa Melderne mange Steder, men der er ikke rapporteret Angreb af virkelig Betydning paa Bederoerne.

Knoporme se Diverse.

Bedefluen (*Pegomyia hyoscyami*). Anden Larvegeneration har i det store og hele haft forholdsvis ringe Betydning, selvom der lokalt bl. a. paa Sjælland er anrettet nogen Skade i Slutningen af Juli. Ofte konstateredes det, at en stor Procentdel af Æggene var angrebet af Snyltehvæpse (*Trichogramma*), ligesom mange Larver (undertiden næsten alle) var døde som Følge af et, i Forhold til Larvernes Udviklingstrin, usædvanlig tidligt Angreb af Snyltehvæpse. Fra Frederiksborg skrives: »Angrebene almindelige og stærke. Dog paa Retur nu« (H. E. Jensen). Fra Roskilde: »Har ikke set et eneste Angreb af 2. Generation« (M. Greve). Fra Ods herred: »Angrebene ikke saa almindelige og udbredte som i Juni, men det er dog langt fra et Særsyn at se en Bederoemark, der bærer Præg af stærke Angreb, saaledes at Topkvaliteten er blevet stærkt forringet« (A. Ploug-Jørgensen). Fra Høng: »Der findes i Øjeblikket talrige Angreb af 2. Generation« (Stanley Jørgensen). Fra Stevns: »Ingen Marker saaret om, men alle angrebet. I en enkelt Mark har Larverne i Dagene 24.—28. Juli ødelagt mange af Bladene«. Fra Skelskør: »I denne Maaned viste der sig igen et meget ødelæggende Angreb, som Roerne dog nu er ved at vokse fra« (Wraae-Jensen). Ogsaa paa Møen (S. A. Pedersen) er der anrettet Skade i sidste Halvdel af Juli. Fra Samsø (P. Riis Vestergaard) meldes om enkelte stærke Angreb, og fra Bornholm skrives: »2. Generation har vist sig overalt, men i mange Marker kun i mildere Grad. Der kunde dog ogsaa træffes stærkere Angreb« (A. Juel-Nielsen). Fra Lolland-Falster: »Stærke Angreb paa Vej af 2. Generations Larver. Æglægningen synes daarlig tilendebragt endnu« (Chr. Hansen). Fra Odense: »Det har ikke været mig muligt at finde Æg eller Larver af 2. Generation i et eneste Tilfælde« (P. Bruun Rasmussen). Fra Haderslev: »Bedefluen har i Aar opført sig meget mærkeligt. Efter den ualmindelig stærke Æglægning skete der dette, at der straks kom nogle Larver, medens de fleste Æg forblev uklækket, saaledes at hele dette voldsomme Angreb praktisk talt løb ud i Sandet. Der er ikke konstateret noget videre Angreb af 2. Generation« (Fr. Nielsen). I Omegnen af Skærbæk synes der dog, at have været en Del Angreb (V. Johnsen). Fra Brande: »Angreb af 2. Generation overhovedet ikke bemærket« (P. Trosborg). Fra Grenaa: »2. Generation optræder kraftigt enkelte Steder, men endnu ikke almindeligt« (A. Larsen-Ledet). Fra Han Herred skrives, at der kan ses ret stærke Angreb (R. Sørensen).

KORSBLOMSTREDE.

Kaaltægen (*Eurydema oleracea*). Om enkelte stærke Angreb paa Kaalroerne i første Halvdel af Juli meldes fra Stevns (A. Madsen), Holbæk (Chr. Christensen) og Herning (Kristensen). Iøvrigt er der kun bemærket helt betydningsløse Angreb.

Kaallus (*Brevicoryne brassicae*). Selvom Lusene er almindelige paa Kaalroerne, har der dog endnu ikke været Tale om Angreb af videre Be-

tydning. I Haverne har Lusene bredt sig i den sidste Tid, og der klages ofte over kraftige Angreb paa Kaalen.

Oldenborrelarver se Diverse.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Fra Samsø skrives: »I sidste Halvdel af Maaneden har der de fleste Steder været ondartede Angreb af »mørke Jordlopper« i Kaalroer. Skønt Roerne er saa store, at de lukker Rækkerne, er alle Bladene saa angrebet, at de er ganske hvidspættede« (P. Riis Vestergaard).

Kaalmøl (*Plutella maculipennis*). Selvom Møllene har sværmet talrigt mange Steder, forekommer der kun Meddelelser om ubetydelige Angreb.

Knoporme se Diverse.

Kaalsommerfugle (*Pieris brassicae* og *rapae*). Sommerfuglene sværmer meget stærkt, og der bemærkes ofte store Mængder Æg af den store Kaalsommerfugl og unge Larver af begge Arter. Fra Morsø skrives, at det særlig synes at dreje sig om den lille K. Fra Odsherred meldes, at der allerede er anrettet betydelig Skade i Kaalhaverne, men endnu ikke i Kaalroerne (A. Ploug-Jørgensen).

Krusesygegalmyggen (*Contarinia nasturtii*). 27 Beretninger melder om stærke Angreb i Kaalroer, medens der i 12 Beretninger oplyses, at Angrebene er svage eller endnu ikke bemærket. En Del Steder er Halsforraadnelsen begyndt at vise sig. Stærke Angreb paa Kaalroerne forekommer særlig paa Sjælland og i Jylland, men Angrebsstyrken varierer betydeligt fra Sted til Sted. Fra Roskilde skrives: »Optræder meget almindeligt og ofte ondartet. Maa snart betegnes som det værste Skadedyr i Kaalroer og Kaal« (M. Greve). Fra Holbæk: »Alle Kaalroemarker angrebne og mange meget haardt« (Chr. Christensen). Fra Skelskør: »Kun svage Angreb« (Wraae-Jensen). Fra Odense: »Der findes noget Angreb paa Kaalroer, men synes ikke at være ondartet endnu« (P. Bruun Rasmussen). Fra Faaborgegnen: »Har mange Steder anrettet betydelige Ødelæggelser. Mange Hjertesud paa Kaalroerne er allerede ødelagt, og paa enkelte Roer er set en ret fremskreden Forraadnelse« (P. Laursen). Ved Ribe (A. Buchreitz) og Brande (P. Trosborg) er Krusesyge ikke bemærket, men fra Aarhus skrives: »Resultatet af alvorlige Angreb har kunnet konstateres fra omkring d. 20. Juli« (J. Pedersen). Fra Bjerringbro: »Angrebene er hist og her temmelig alvorlige, navnlig paa Grænsen til sidste Aars Kaalroemark, samt i vindbeskyttede Lavninger« (H. P. Nielsen). Fra Hammershøj: »Alle Kaalroemarker er angrebet meget slemt. Optælling i en enkelt Mark viste 98 % angrebne Planter. I nogle Marker er Forraadnelsen begyndt at vise sig« (J. M. Pedersen). Fra Morsø: »Ogsaa i Aar er dette Skadedyr en Svøbe. I alle Marker findes der Angreb. Ofte op til 80—90 %. Halsforraadnelsen har mod Maanedens Slutning vist sig i adskillige Marker« (Engelhardt Jensen). Ogsaa paa Bornholm har der vist sig mange og kraftige Angreb (A. Jul-Nielsen).

Angrebene paa Kaal er meget alvorlige baade paa Øerne og i Jylland. Kun sjældent skrives det, at Angrebene har været svage. Fra Roskilde meddeles, at intet Kaalareal har undgaaet Angreb (Gerda Mayntzhusen).

Fra Stevns skrives: »Det er meget sjældent at se et Stykke Kaal, der ikke er ødelagt af Krusesyge, og med det tørre Vejr har Planterne svært ved at gro igennem« (Ph. Helt). Fra Maribo Amt: »Angrebene meget alvorlige. Det synes som om hyppige Behandlinger med DDT kan holde Angrebet borte« (Klarup Hansen). Fra Ulslev: »Angrebene som sædvanlig stærke paa Hvidkaal. Ogsaa Rosenkaal angribes ret stærkt« (G. Jensen). Fra Odense Amt: »Overalt ses stærke Angreb i Kaalmarkerne, hvor op til 100 % kan være angrebet. En Del ser ud til at sætte Hoveder ved Siden af alligevel, men Udviklingen sættes dog betydeligt tilbage« (J. Kortegaard). Fra Sydfyn: »Det er næsten haabløst! Det er en stor Sjældenhed at finde en Samling Kaal (Rød- og Hvidkaal), uden at 80—90 % af Planterne er angrebet. Hvis man finder en Kaalplante, der har sat nye Skud til Afløsning af det oprindelige, fjerner vi dem med Undtagelse af det kraftigste. Det kan saa lade sig gøre at avle et mindre, men godt Hoved« (Chr. Greve). Fra Esbjerg skrives: »Krusesyge ses sjældent i Aar« (M. Sørensen). Fra Rønne: »I Marker med Hovedkaal er ofte over 50 % af Planterne beskadiget, saa de ikke sætter Hoved. I en Mark med Rødkaal optalte 65 % angrebne Planter. Pudring med DDT synes at have haft nogen Virkning« (Nørgaard-Pedersen). Fra Aalborg: »Der findes endog meget stærke Angreb paa næsten alle de almindelige Korsblomstrede i Haverne« (J. Jørgensen).

Kaalfluellarver (*Chortophila brassicae* og *floralis*). 38 af de 63 indkomne Beretninger melder om stærke Angreb i Kaal og Kaalroer: Særlig i Jylland har Kaalroerne lidt meget. Fra Sydsjælland skrives: »Angrebet af Kaalfluellarverne er værre i Aar end normalt, men vi har dog ikke haft Angreb her, som svarer til, hvad der bliver meldt fra andre Landsdele« (P. Grøntved). Fra Skelskør: »Meget stærke og ødelæggende Angreb paa alle Korsblomstrede, særlig Radiser« (Wraae-Jensen). Fra Odense: »Kaalfluellarverne har været ondartede mange Steder. Plantebestanden er tyndet stærkt baade i Kaal og Kaalroer« (P. Bruun Rasmussen). Fra Ribe: »Mange og voldsomme Angreb i Kaal og Kaalroer« (A. Buchreit). Fra Haderslev: »Der har i Aar været stærkere Angreb end før. Faktisk kan der findes Kaalroemarkers, hvor op til 50 % af Roerne er ødelagt eller har været angrebet« (Fr. Nielsen). Fra Brande: »Dette Angreb er desværre ret hyppigt paa denne Egns meget tørre Sandjorder. Hidtil har det dog ikke været saa skadevoldende som saa ofte før« (P. Trosborg). Fra Aarhus: »Usædvanlig stærke Angreb paa Odderegner« (J. Pedersen). Fra Odense Amt (J. Kortegaard) og Sydfyn (Chr. Greve) skrives om ualmindelig alvorlige Angreb paa Blomkaalen.

KARTOFLER.

Kartoffelboreren (*Hydroecia micacea*). Fra Rønne skrives: »I Kartoffelmarkerne er der i Aar konstateret ualmindelig mange Angreb« (Nørgaard-Pedersen). Fra Allingaabro: »Mange tilsyneladende sortbensyge Stængler viser sig at være angrebet af Kartoffelboreren« (N. Engvang Hansen).

SKÆRMPLANTER.

Gulerodsbladloppen (*Trioza apicalis*). Fra Rinds Herred skrives: »Angreb i næsten alle Gulerodsmarker. Mange meget stærke« (J. Tarp). Paa Virungaard er konstateret svagt Angreb (B. Elm).

Gulerodsnudebillen (*Ceutorrhynchidius terminatus*), der maaske burde omdøbes til Skærmplantensnudebillen, gjorde sig bemærket ved Kastrup (14. Juli), hvor Larverne fandtes i enkelte Kruspersilleplanter (I. E. Ohlsens Enke).

Gulerodsfluen (*Psila rosae*). 10 af de 36 indkomne Beretninger melder om stærke Angreb, dog næsten udelukkende i Haverne. Fra Stevns skrives: »Nogle Steder er der stærke Angreb, men vistnok mindre end i Fjor. Man har stadig godt Resultat af at vande med Frugttrækarbolineum« (P. Helt). Fra Næstved: »Vi har pudret nogle Gange med DDT og med god Virkning« (A. Sauer). Fra Næstved: »Mange Steder er Planterne døde af Angrebet i Forbindelse med det tørre Vejr. Enkelte Steder har Larverne ogsaa taget Persillen« (M. E. Elting). Fra Sydlyn: »Har vist sig mange Steder i Haverne. $\frac{1}{4}$ % Foraarskarbolineum to Gange ialt, 1. Gang ved Bladskiftet og 2. Gang 14 Dage senere har haft god Virkning« (Chr. Greve). Fra Esbjerg: »Angrebene er i Aar mere »sildige« end sædvanlig« (M. Sørensen). Fra Lemvig: »I enkelte Gulerodsmarker helt ødelæggende Angreb. Vi har ikke tidligere haft Angreb af Betydning i Markgulerødder« (N. Mølgaard).

INDUSTRIPLANTER.

TOBAK.

Havetægen (*Lygus pabulinus*). Ved Bogense fandtes et ualmindelig stærkt Angreb paa Tobak. Næsten hvert eneste Blad var ødelagt med visne, brune Pletter (A. Hansen).

Knoporme se Diverse.

CIKORIE.

Oldenborrelarver se Diverse.

SKADEDYR PAA HAVEBRUGSPLANTER.

KØKKENURTER.

Den 12-plettede Aspargesbille (*Crioceris 12-punctata*). I sidste Maanedtsberetning meddeltes det, at denne Bille, der hidtil har været anset for meget sjælden her i Landet, var blevet fundet paa Lolland. Endvidere oplystes det, at den sidste Aar havde vist sig paa Spangsbjerg Forsøgsstation. I Følge Meddelelse fra Forsøgsstationen har man i Aar haft stærke Angreb af denne Bille.

Knoporme se Diverse.

Løgfluen (*Hylemyia antiqua*). Flertallet af Indberetningerne karakteriserer Angrebene som stærke eller endog ødelæggende. Fra Roskilde skrives saaledes: »Flere Arealer er helt ødelagt, dog mest i Kepaløg. Kun spredte Angreb i Skalotteløg (Gerda Mayntzhusen).

Jordbærmider (*Tarsonemus fragariae*). Fra Mors skrives om stærke Angreb i mange Kolonihaver ved Nykøbing (Egon Hansen).

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Bladlus (*Aphididae*). Beretningerne om Angreb paa Frugtt træerne lyder noget forskelligt, men det er givet, at Lusene har bredt sig stærkt i den senere Tid, og at betydelige Angreb nu er almindelige. Fra Holbæk skrives: »Angreb overalt, ofte alvorlige. Tilsyneladende angribes de unge Træer mest« (H. Nielsen). Fra Stevns: »Paa Kirsebær, særlig Surkirsebær, har der været stærke Angreb af Bladlus. Paa Blomme har der været en Del Lus. Paa Æble var Angrebet mindre end ventet« (Ph. Helt). Fra Uby: »Meget slemme Angreb, særlig paa de unge Træer« (N. F. Larsen). Fra Falsters Frugtplantage: »Enkelte Træer angrebet af grønne Bladlus. Vi gør intet ved Angrebene, da der er usædvanlig mange Mariehøns« (G. Jensen). Fra Sydlyn: »I de sidste 14 Dage er alle Slags Lus fremkommet i Utaal. Angrebet værst paa yngre Træer. Mariehøns findes i Tusindvis« (Chr. Greve). Fra Nørrejylland: »Den grønne Æblebladlus synes at have bredt sig meget i den senere Tid paa de efter Regnen stærkt voksende unge Skud« (A. Pallesen). Fra Salling og Fjends: »Angrebene er almindelige, men det forbavser mig, at Skaden i det tørre Vejr trods alt ikke er endnu større« (F. Olesen).

Blodlusen (*Schizoneura lanigera*). Der foreligger kun meget lidt om dette Skadedyr, der endnu ikke er kommet sig efter den strenge Vinter. Fra Maribo skrives om et temmelig stærkt Angreb paa unge Ompodninger (Klarup Hansen). Fra Holbæk: »Angrebene er i Aar kun svage« (H. Nielsen).

Oldenborrelarver se Diverse.

Bøgeloppen (*Orchestes fagi*). Fra Horsens skrives, at der ved Maanedens Begyndelse saas en Del spredte Angreb af Bøgeloppen (Chr. Nørholm).

Rønnebærmøl (*Argyresthia conjugella*). Fra Næstved skrives: »Har ødelagt næsten 100 % af Æblerne i min private Have. Det er 3. Aar og Angrebet forværres. Sidste Aar blev sprøjtet 4 Gange med Gesarol og i Aar 3 Gange med Nikotin, alt uden Virkning« (M. E. Elting).

Æblevikler (*Carpocapsa pomonella*). Fra Slagelse skrives, at der er mange »ormstukne« Æbler (Agnes Værløse). Fra Maribo Amt: »Angrebene har været talrige og de fleste Steder alvorlige« (Klarup Hansen). Fra Sydlyn: »Er ualmindelig ondartet, selv hvor der er anvendt Bly- eller Zinkarsenat 2 Gange efter Blomstringen« (Chr. Greve). Fra Odense Amt: »Meget almindelige Angreb, dog af meget varierende Betydning. Hvor der er sprøjtet et Par Gange efter Blomstringen med DDT eller Blyarsenat er Angrebene uvæsentlige« (J. Kortegaard). Fra Nørrejylland: »Har set ualmindelig stærke Angreb paa Pederstrup. I enkelte Tilfælde synes DDT at have Virkning i andre Tilfælde ikke« (A. Pallesen). De øvrige (16) Indberetninger omtaler Angreb uden større Betydning.

Frugtt træspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). 21 Beretninger melder om stærke, 5 om svage Angreb. Ligesom Bladlusene har Miderne opformeret sig i Maanedens Løb, og Angrebene er ofte af betydelig Styrke, selvom de varierer stærkt fra Sted til Sted. Fra Fyn-Sjælland skrives: »Har formeret sig stærkt op i den sidste Maanedes Tid. Særlig ond-

artede Angreb er dog sjældne» (H. Engsbros). Fra Næstved: »Angrebene taget til i Maanedens sidste Halvdel og er nu meget slemme» (M. E. Elting). Fra Falsters Frugtplantage: »Svagere Angreb ses stadig. Egentlig er det forbavsende, at de ikke er blevet stærkere med det varme, tørre Vejr, vi stadig har her» (G. Jensen). Fra Horsens: »Undertiden meget ondartet, men jeg ser ofte Plantager uden Spor af Angreb» (Chr. Nørholm). Fra Aarhus: »Forbavsende faa Angreb endnu. Har kun set Angreb paa de smaa uudviklede Blade, der fremkom af de frostbeskadigede Knopper» (Bodil Friis Nielsen). Fra Mors: »Stærke Angreb overalt, især paa Æbletræer» (Egon Hansen).

PRYDPLANTER.

Jordlopper (*Haltica oleracea*). I Slagslunde angreb denne Jordloppe Godetia (I E. Ohlsens Enke).

Nymphula nymphaeata. Larver af denne Smaasommerfugl angreb Bladene af Aakander i Charlottenlund.

Galmider (*Eriophyes fraxinivorus*). Paa Avnbøg indsendt fra Holte fandtes Galler (»Klunker») paa Blomsterstandene.

DIVERSE.

Oldenborrelarver (*Melolontha spp.*). Fra Sydsjælland skrives: »Jeg har fundet 2 Aar gamle Larver spredt i Sukkerroemarken, hvor Roerne staar og visner, men ikke i særlig stort Tal» (P. Grøntved). Fra Sorø skrives, at man mod Sædvane er fri for disse Larver i Aar (Flensted Andersen). Fra Lolland-Falster: »Pletvis stærke Angreb i Roer nær Skov med mange Ege» (Chr. E. Hansen). Ogsaa fra Maribo skrives om stærke Angreb i Roer nær Skov (S. E. Sørensen). Paa Abed blev Dele af en nyplantet Avnbøgshæk samt flere nyplantede Æbletræer ødelagt (E. Vestergaard). Fra Faaborgegnens (J. Lindegaard og P. Laursen) skrives om kraftige Angreb af store Larver paa Beder og Kaalroer. Fra Rødding skrives: »Oldenborrelarver (Aargang 1946) gør mange Steder alvorlig Skade i Bederøer allerede i denne Sommer» (E. Boesen). Ogsaa ved Gram er set Angreb (A. Mortensen). Fra Langaa skrives om et enkelt stærkt Angreb i Bederøer paa et Sted nær Skov, hvor der ogsaa var Angreb sidste Aar (H. P. Nielsen). Enkelte Angreb er set paa Djursland (L. Hansen). Ved Ørbæk paa Fyn blev Cikorie angrebet. Ved Holeby gik det ud over Hindbær (Inger Olsen). Ved Hinnerup angreb Larverne Jordbær.

Knoporme (*Agrotis segetum*). Kun 8 af de 35 indkomne Beretninger omtaler Angreb af Betydning. I Nordsjælland har man mange Steder bemærket mange smaa Larver sidst i Maanedens (C. Worm). Ved Roskilde er Larverne gaaet i Gang med Porrearealerne (Gerda Mayntzhusen). Paa Møn er der konstateret et stærkt Angreb i en sent saaet Bederøemark (S. A. Pedersen). I Odense Amt er der iagttaget ret stærke Angreb paa Kaal, Tobak og Fodersukkerroer (J. Kortegaard). Fra Skærbæk (V. Johnsen) og Ribe (A. Buchreitz) foreligger Meddelelser om stærke Angreb paa Tobak, Beder og Kaalroer. Endvidere meldes der om Angreb fra Hads Herred (J. K. Svendstrup) og Rønne (Nørgaard Pedersen).

PROSPER BOVIEN.